

► TEMA

Coneix el teu estat (serològic)

El passat dia 1 de desembre es commemora, i ja fa trenta anys que se fa, el dia mundial contra la sida. DES d'ONUSIDA es fa una crida a la població a conèixer el seu estat serològic i poder prendre mesures de prevenció o de tractament i reduir-ne els efectes i els possibles contagis.

Un any menys de SIDA

♦♦ Jordi Reina Prieto *



Diem un any menys de SIDA i no un any més perquè els programes mundials de control estan permetent començar a complir els objectius establerts per a l'any 2020. Tot i que encara cada any mor un milió de persones i més d'1.5 milions es infecten de nou, l'epidèmia s'ha estancat en la seva incidència tot i que manté una ele-

vada prevalença.

L'objectiu 90-90-90 que estableix l'OMS per a aquest any té un punt clau i és la detecció (90%) de les persones que estan infectades i no ho saben. Aquestes persones segueixen eliminant el VIH i són la principal font de contagi, manteniment i expansió de l'epidèmia.

Per això el lema central de l'actual dia internacional de la SIDA que se celebra l'1 de desembre és coneix la teva situació (serològica) enfront del VIH. En l'actualitat disposem de tècniques ràpides i de



fàcil accés que permeten realitzar la prova del VIH amb total confidencialitat. Les proves negatives s'han de considerar com a tals, llevat que s'hagi realitzat alguna activitat de risc pocs dies abans, mentre que els resultats positius han de ser sempre confirmats per un laboratori de referència.

La confidencialitat de la prova és un dels elements clau de la mateixa. Ningú té perquè saber ni sa-

brà el resultat de la mateixa sinó es revela. La detecció de dues negatius en un període de tres mesos després d'alguna activitat de risc descarten la infecció pel VIH. Aquesta dada dóna tranquil·litat a la persona i al seu entorn de confiança.

Es calcula que a Espanya hi pot haver unes 140.000 persones infectades pel VIH, de les quals prop del 18% (unes 25.000) desconeixen actualment que ho estan, sent les principals transmissores del virus. Esperem que la disponibilitat de la prova del VIH aportí informació sobre les persones infectades i no diagnosticades, sigui una eina d'autocontrol en la transmissió del virus i elimini l'estigmatització que pugui crear la positivitat de la mateixa.

* Professor de Virologia del Hospital Universitari Son Espases

► TEMA

'Geografies personals'

Aquest és el suggerent títol de l'exposició que es pot visitar a l'edifici sa Riera fins al 21 de desembre. L'autor de les fotografies mostra un retrat del seu entorn més quotidià, de territoris que sent com a propis i que són retrats del món gran vist amb els ulls d'un geògraf arrelat a la terra

Una exposició fotogràfica de la poètica de la natura

♦♦ Antoni Picazo Muntaner, *



El Servei d'Activitats Culturals de la UIB ha organitzat a l'edifici de Sa Riera una exposició fotogràfica de Miquel Pastor, «Geografies personals», que restarà oberta fins al 21 de desembre. «Geografies personals» és un títol curiós. Curiós perquè ens acosta a la intimitat de

l'autor. Les imatges ens sorprenen, ens fan meditar. Les fotografies mostren un paisatge extraordinari. La nostra mirada es podrà encisar en visions que semblen arrabassades d'altres èpoques. Des de Ferrutx, que vigila els vaixells que busquen el vent per la badia d'Alcúdia fins a la majestuositat de les onades, que l'oratge de tramuntana empeny cap als vivres de la Colònia amb ràbia infinita.

No seran sols les fotografies de



Miquel Pastor les que us sorprendran, cada una d'elles va acompanyada d'un petit text: Línies que expressen l'estat d'ànim de l'autor en el mateix instant que va capturar la natura en moviment, que va immobilitzar la vida mateixa. Ara bé, de totes les imatges que el visitant podrà veure, n'hi ha tres que varen afectar molt al redactor d'aquesta crònica. La tercera en importància d'aquest xoc visual i perceptiu, va ser la petjada de l'home, percebre com el foc convertia en Infern el paradís, com bé assenyala

Pastor al seu text. La segona, meravellosa i gairebé perfecte, com es dibuixa la Serra de Tramuntana davant la mar. És un moment únic, tan sols perceptible en un punt just del dia, i sols durant un parell de segons.

La primera, la que em xocà sobtadament, i que va ser la que vaig veure primer, la «Lluna del concho Miquel». Xoc perquè vaig tenir el plaer de conèixer Miquel Tous i gaudir d'inoblidables converses a la seva barberia. Xoc perquè aquell era el moment, el moment just del trànsit anímic del concho de Pastor cap a un altre indret. El moment en què la lluna blanca portava l'home a l'eternitat. Aquella lluna és magnífica. Vegeu-la.

* Professor d'Història moderna de la UIB

► TEMA

Violència contra les dones

El Dia Internacional contra la Violència vers les dones va ser aprovat per l'Assemblea General de l'ONU el desembre de 1999. Se commemora en memòria de les germanes Mirabal, tres activistes que lluitaren contra la dictadura de Rafael Leónidas Trujillo a la República Dominicana i que foren assassinades i violades el 25 de novembre de 1960

El 25N als carrers i a les consciències

♦♦ Fernanda Caro Blanco *



Que preciós, estimulant i profund passejar un diumenge sota el sol pels carrers de Palma. No qualsevol diumenge sinó exactament diumenge passat 25 de novembre, quan es commemora la lluita feminista contra la violència masculista.

Preciós, veure els carrers plens de dones, joves, majors i nenes,

apoderades, alegres i decidides a lluitar contra tantes formes de violència que ens aguaiten. Tantes dones, tan diferents i tan iguals.

Estimulant, tantes dones que pronuncien sense por la paraula feminisme pintada en les seves cares, formant part d'una revolució permanent que es llura als carrers, en les institucions i en un dia a dia que no resulta còmode per a les dones que ja no volen, que no volem, ser princeses.

Profund, perquè aquesta marea de dones som conscients de l'am-



plitud de la violència masculista. Perquè és violència si ens agredeixen, ens humilien, infravaloren, coaccionen o amenacen; si ens aïllen, ens converteixen en dependents, en culpables i mereixedores de càstig; si ens fan practicar una sexualitat imposada, ens forcen, assexgen, prostitueixen o mutilen; si ens obliguen a dependre econòmicament dificultant l'accés a un treball remunerat, si ens priven o limiten els recursos econòmics; si usuren o destrueixen els nostres béns

materials i objectes estimats; si ens fan semblar culpables davant el nostre entorn; si amenacen, agredeixen o fan patir les nostres filles i fills per fer-nos mal; si les institucions ens invisibilitzen i el sistema judicial ens humilia.

És cert que tot aquest apoderament individual i col·lectiu no significa que el patriarcat hagi mort; però si que avancem en progressió geomètrica, que ja no ens podran detenir.

Però sí, el mateix diumenge dia 25, mentre milers de dones clamàvem contra el terrorisme masculista, Rokhaya era assassinada a mans de la seva ex-parella. Va per tu, germana.

* Professora de Treball Social. UIB